

Tisztelettel és kegyelettel hajtunk fejet a sokoldalú szakember, a hivatásos tiszt, a szeretett férj, apa és tisztelt rokon, kedves barát előtt. Őszinte megbecsüléssel emlékezünk a Tóth Ágoston Szenior Klub odaadó, és azt sok éven át mély humánummal vezető alapítójára, akinek munkássága sok idős kolléga életét könnyítette meg.

Most a végső búcsú perceiben egy olyan életpályára emlékezünk, amelynek negyedszázada a katonai térképészethez kötődött, majd a nyugállomány több mint három évtizedében szakmai társadalmi életben talált feladatot.

Sikeres és elismert életút, kiemelkedően aktív nyugdíjas évek után kísérik utolsó útjára tisztelt elődünket, sokunk szeretett barátját.

Tisztelt Gyászolók!

Mélykúti Mihály alezredes 1920. február 28-án született Kisbéren. Középiskolai tanulmányok után a Ludovika Akadémia tiszti tanfolyamát végezte el. 1941-ben hadnaggyá avatták. Ezt követően századparancsnoki beosztásban szolgált több alakulatnál hadművelési területeken. 1944 októberében megsebesült, majd 1945 januárjában hadifogságba esett.

Szabadulása után jelentkezett az újonnan szervezett hadseregbe és 1946-ban a vasútépítő zászlóaljban, majd 1947-ben a Honvédelmi Minisztérium elhelyezési osztályán teljesített szolgálatot. 1948 októberében a Honvéd Térképészeti Intézetben szervezett térképész átképző tanfolyamon kezdte meg tanulmányait. A tanfolyam elvégzése után 1950-ben bekapcsolódott a folyamatban lévő 1:25 000 ma. térkép helyesbítési munkálatokba. 1952-ben a Kartográfiai osztályra helyezték, feladata a kisebb méretarányú térképek tervezése lett. A továbbiakban egész szakmai pályája a térképszerkesztéshez, -tervezéshez és -ellenőrzéshez kapcsolódott. Ebben a munkakörben meghatározó szerepe volt a térképek tartalmának, a térképkészítés technológiájának kidolgozásában, az előírások érvényesítésében.

Munkája mellett 1965-ben a Felsőfokú Földmérő Technikumon oklevelet szerzett. Napi feladatain túl több szakmai kérdés kutatásával is foglalkozott. A térkép névrajzával kapcsolatos problémák vizsgálata, a topográfiai térképek elvi kérdései, a kartográfiai generalizálás tényezői,

módszerei voltak érdeklődésének főbb területei. Idővel ezen témák szakértőjeként az egyetemi oktatásban is szerepet kapott, katonai és polgári szaklapokban több cikke is megjelent.

Folyamatosan részt vett az Intézetben szervezett tiszti tanfolyamok, továbbképzések, rajzoló-tervező tanfolyamok oktató munkájában. Segítőkész, felkészült szakemberként komoly tekintélyt vívott ki magának. Munkatársaival, tanítványaival udvarias, korrekt viszonyt alakított ki.

Több fórumon képviselte a katonai térképészetet, eredménnyel. Felkészültségével megbecsülést szerzett intézményünknek.

Munkáját környezete és előljárói elismerték. Nagyra értékelték mind elméleti, mind gyakorlati szakmai munkáját, a műszaki fejlesztést célzó erőfeszítéseit. Számos dicsérrel és öt kitüntetéssel ismerték el eredményeit.

1972-ben vonult nyugállományba.

Tisztelt Gyászolók!

Mélykúti Mihály alezredes úr nyugállományúként is megőrizte aktivitását. Már aktív korában is részt vett a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület munkájában. 1969 és 1973 között a Kartográfiai Szakosztály titkáráként szervezte a szakmai előadásokat, rendezvényeket. 1972-től 1990-ig az Egyesület Tóth Ágoston Szenior Klub alapító elnökeként tevékenykedett. Mint ilyen, szinte minden szakszios feladatként szervezte és irányította a szakma öregjeinek társadalmi életét, amely messze túllépve a klubélet keretein, sok esetben a gondoskodás a humanitárius tevékenység területére is kiterjedt. Számos idős, elesett kolléga érezte segítő kezét.

A Geodéziai és Kartográfiai Egyesület jogutódja a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság vezetése igen nagyra értékelt elhunyt kollégánk munkásságát. 1994-ben érdemei elismeréseként Lázár-Deák emlékéremmel tüntették ki, majd 1999-ben a Társaság örökös tagjai sorába emelték.

Volt szolgálati helye is tapasztalta az intézményhez való kötődését. A Szakmatörténeti Múzeum kiépítését, majd bővítését számos emléktárggyal, dokumentummal segítette. A Szolgálat nagyrabecsülése jeléül a szolgálatfőnök 2005-ben Rédey-emlékplakettet adományozott részére.

Tiszteletreméltó életút befejezésével kísérik utolsó útjára *Mélykúti Mihály* alezredes urat.

Életútja hasonló korához, melyben élnie adatott. Küzdelmes, háború sújtotta fiatalság, nehéz újrakezdés, kemény helytállás és tartalmas időskor jutott osztályrészéül. Tevékeny, példamutató teljes élet után veszünk búcsút bajtársunktól.

Tisztelt Mélykúti Mihály Alezredes Úr! Tisztelt Bajtársunk!

Elérkezett a végső búcsú perce. Mély fájdalommal búcsúznak Tőled családod tagjai, rokonaid, barátaid, tisztelőid. Szívükben megőriznek mindent, ami Te voltál számukra.

Búcsúzik Tőled a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaság vezetői, a Tóth Ágoston Senior Klub tagjai és mindazok, akikkel együtt dolgoztál.

Búcsúzik Tőled a Magyar Honvédség Geoinformációs Szolgálatának állománya, a HM Térképészeti Közhasznú Nonprofit Kft. munkatársai, a katonai térképészet nyugállományú tagjai, hajdani bajtársaid, barátaid.

Mély gyásszal búcsúzzunk mi, mai térképészek, a kiváló szakembertől, az elkötelezett katonától, a magyar katonai térképészet példamutató munkatársától, tiszteletreméltó elődünktől!

Emléked megőrizzük!

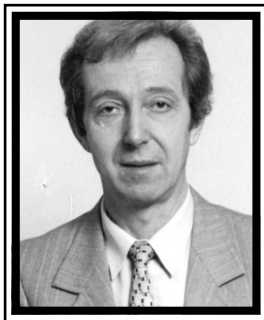
Nyugodj békében!

Wolf Ferenc (1948–2009)

1948. április 2-án, Szombathelyen született. 1969. március 5-én szerzett földmérő szaktechnikusi oklevelet a székesfehérvári Felsőfokú Földmérési Technikumban. 1969. április

1. napjától kezdett dolgozni a Somogy Megyei Földhivatal jogelődjénél, mint földmérési ügyintéző. 1977. évben szerzett üzemmérnöki oklevelet a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai karán.

Pályájának első éveiben elsősorban nagyméretarányú felméréseket végzett, majd hosszú éveken keresztül az egységes ingatlan-nyilvántartás szerkesztésének alapját képező nagyméretarányú felmérések állami átvételi vizsgálatában és állami átvételében vett részt, illetve irányította ma-

gas szakmai színvonalon, odaadó lelkiismeretes munkával. A későbbiekben, több évig látta el a megye földmérési szakfelügyeletét. Az 1993. évben megyei földmérési osztályvezetői teendőik ellátásával bízták meg.

Osztályvezetőként kiemelkedően szervezte meg a kárpótlás földmérési munkarészeinek árverésre történő előkészítést, kapcsolattartást a Kárpótlási Hivatallal, majd a földhivatali és vállalkozók bevonásával történt kitűzési, birtokbaadási munkákat. Osztályvezetői megbízatásának 2001-ben történt megszűnését követően DAT szabályzat szerint újfelmért települések állami átvételi vizsgálata és átvétele mellett az államigazgatási határozatok felülvizsgálatát végezte. Döntései a bírósági felülvizsgálatok során megalapozottnak bizonyultak.

Ügyintézőként, vizsgálóként, szakfelügyelőként komoly szakismeretre tett szert. Osztályvezetőként megismerte a földhivatali munka minden területét. Mint szakterületi vezető, illetve szakfelügyelő szakmai kérdésekben mindenkor határozott álláspontot képviselt. Intézkedései célratörők, jogszerűek voltak. Kiemelkedő színvonalon látta el a földhivatal földmérési tárgyú államigazgatási határozatainak felülvizsgálatát, perekben való képviselői feladatokat. A körzeti földhivatalok szakmai irányításában következetes, határozott volt.

Emberi magatartása, munkatársaival való kapcsolata kiváló volt. Beosztottjai, munkatársai tisztelték, szerették, szakismeretét elismerték.

Wolf Ferenc földhivatali életútja, szakmai teljesítménye elismeréseként 2008. augusztus 20-án alkalmából Magyar Köztársaság Érdemkereszt kitüntetésben részesült.

2009. július 14. napján beteg szíve váratlanul megszűnt dobogni. Temetése 2009. július 21-én a kiskorpádi temetőben volt. Utolsó útjára elkísérték szerettei, családtagjai, nagy számban kollegái, munkatársai.

Dr. Laki-Lukács Lajos
hivatalvezető

Dr. Balázs László (1921–2009)

Ismét gyászol a földmérő szakma. 2009. szeptember 10-én elhunyt *dr. Balázs László* okl. földmérőmérnök, szakmánk nagy tekintélyű művelője, irányítója, tanára.

Dr. Balázs László 1921. június 25-én született az erdélyi Pusztakalán községben. Középfokolai

tanulmányait Bukarestben, műegyetemi tanulmányait Budapesten végezte 1940–45 között. 1945-ben általános mérnöki oklevelet, 1967-ben egyetemi doktori címet szerzett. Gyémánt diplomáját 2005-ben vette át.

Szakmai pályáját az Országos Földhivatal műszaki osztályán kezdte, majd Szegeden, Szentesen és Zalaegerszegen volt beosztott mérnök. Részt vett az 1945–47 közötti földreform műszaki munkálataiban, mint végrehajtó mérnök. 1947–50 között a zalaegerszegi földhivatal műszaki vezetője, 1950–51-ben a Földmérési Igazgatóság mérnöke, 1951–52-ben földmérési igazgató volt Székesfehérváron.

1953–67 között az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatalban különböző beosztásokban (mérnök, főmérnök, csoportvezető, osztályvezető) tevékenykedett. Aktívan részt vett az ötvenes években megalakított földmérési vállalatok teljesítménybérezésének kimunkálásában, a szakmai szabályzatok kidolgozásában. Kiemelkedő szerepe volt a középfokú földmérési oktatás és technikusképzés, az öt hazai földmérési szakközépiskola megszervezésében és létrehozásában, a középiskolai tanterv és tematika kidolgozásában. Geodézia-gyakorlatot vezetett a Műegyetem „Rédey”-tanszékén, és ott volt a Nyugat-Magyarországi Egyetem Geoinformatikai Kara jogelődjének, az önálló székesfehérvári Felsőfokú Földmérési Technikumnak a megalapítói és első oktatói között is. Tankönyvei közül az egykori hallgatók leginkább a több kiadásban megjelent Földméréstanra emlékezhetnek. Szakmatörténeti munkái hézagpótlók a hazai földmérés és térképészet szakterületén.

Nevéhez fűződik a mai földhivatalok földmérési részlegei tevékenységének szakmai megalapozása. 1967-től tizennégy éven át, 1981. évi nyugdíjazásáig a MÉM Országos Földügyi és Térképészeti Hivatalának vezető földmérési tisztviselője volt. Ebben az időszakban minden, a földmérést érintő jogszabály és szakmai szabályzat előkészítésében közreműködött. Ő volt az, aki felismerte a földmérési szakfelügyelet szükségességét, fontosságát, és meg is szervezte azt. Tagja volt annak a háromfős grémiumnak, amelyik az egymásnak ellentmondó igazságügyi földmérési szakértői vélemények elbírálására kapott megbízatást. Részt vett a Budapesti Műszaki Egyetem Mérnöktoábbképző Intézete által szervezett

szakmérnöki oktatásokban. Francia és román felsőfokú nyelvtudása révén a nemzetközi tudományos együttműködésekben is szerepet vállalt.

Dr. Balázs László szakmai életútját szakkönyvein, számos tudományos tanulmányán kívül az is jelzi, hogy ő képviselte Magyarországot a Földmérők Nemzetközi Szervezetének földügyi és kataszteri szakbizottságában.

Négy évtizedes aktív munkásságát 1981-ben a legmagasabb szakmai kitüntetéssel, Fasching

Antal díjjal ismerték el. Nyugdíjas-ként sem szakadt meg kapcsolata az élethivatását jelentő földmérési szakterülettel. Jelentős részt vállalt a kárpótlási útmutató megalkotásában, amely elősegítette a hatalmas szakmai munka eredményes végrehajtását. Magas színvonalú tudásával és hatalmas szakmai tapasztalataival meghatározó szerepet játszott a földmérési és térképészeti tevékenységről szóló 1996. évi LXXVI.

törvény kodifikációs munkájában. Emellett óradó tanárként Székesfehérváron a nappali tagozatos hallgatóknak, a Budapesti Műszaki Egyetemen a magyar szakmérnök hallgatóknak mérnöki etikát, és ugyanitt a külföldi hallgatóknak – francia nyelven – geodéziát tanított.

Laci bácsi – hiszen leszámítva saját korosztálya még élő tagjait, mindannyian így szólítottuk –, 63 évet élt boldog házasságban hön szeretett feleségével. Hivatását továbbvitte fia, László és nagyobbik leánya, Hajnalka, mindketten földmérőmérnöki diplomát szereztek Székesfehérváron. Boldogság volt Laci bácsi számára, hogy Hajnalka még az általa megkezdett minisztériumi munkának is folytatója lett.

Sokrétű és szerteágazó tevékenysége révén a mai napig hatóan maradandót alkotott szakmánkban. Most, amikor elbúcsúzni kényszerülünk Tőle, nem feledkezhetünk meg példaadó személyiségét meghatározó jellemvonásiról sem: emberi és szakmai tisztességéről, családjához, magyarságához, szeretett hazájához, elveihez, hitéhez való hűségéről, szelídségéről és közismert – sokszor túlzott – szerénységéről. Munkájában mindig pontos és igényes volt.

Ha valakiről, Róla biztos állítható, hogy számára egész életében a – szűken és tágan értelmezett – közösség áldozatos és alázatos szolgálata volt a legfontosabb.

Jó emlékét szívünkben megőrizzük!

FVM Földügyi és Térinformatikai Főosztály

